

Getuigenis: Inez, mama van een dochter die lesbisch is.

Lieve ouders,

Ik ben Inez, mama van een prachtige dochter die een vriendin heeft , en geen 'vriend', wat het klassieke plaatje over onze kinderen betreft. Toen zij daar voor het eerst over sprak moet ik eerlijk toegeven dat ik een beetje ontgoocheld was. Weg de 'schoonzoon', weg de kleinkinderen. Daar heb ik het even moeilijk mee gehad.

Maar als ik dan de klasgenoten van haar hoorde, getrouwd met een man, de ene een rokkenjager, de andere alcoholist met losse handjes, kinderen naar een opvangcenter zonder hun moeder, dan ben ik toch beter af met de partner (vrouw) van mijn dochter. Plus dat ik altijd meer dan één kind wou, heb ik nu twee dochters, in plaats van een.

Of het in de rest van de familie aangenomen is? Mensen die er het felste tegen waren, (onder andere mijn moeder) verklaarde enkele jaren geleden, bij het naar buiten brengen van een homo-neefje: "O Ja, kom zeg wat geeft dat nu? Je moet wel mee gaan met je tijd he, zeg."

Het allerbelangrijkste voor holibikids zijn hun ouders!!! WIJ hebben deze mensjes op de wereld gezet. Het geluk en de liefde die we voor hen voelden, de dag dat ze geboren zijn. Dat kan toch zo maar niet veranderen als ze met hun 'biecht' afkomen. Zij blijven voor altijd onze kinderen, HOE? Dat maakt niet uit, als ZIJ maar gelukkig zijn.

Er is een Amerikaanse schrijver, Neill Donald Walsch, die een boek voor en van jongeren heeft geschreven, met vragen van hen , gericht aan God. Eén van die jongeren vroeg wat God denkt over homo's. Dat antwoord van God is zo simpel en warm. God's antwoord op die vraag is: "Als JIJ gelukkig bent, dan ben ik dat ook". Dus, laat al die negatieve dingen over holibi's weg, zij zijn NIET anders dan hetero's.

LIEFDE is het enige dat we echt NODIG hebben, allemaal, zeker onze kinderen. Dat is ook wat ik wens voor iedereen.